

Ambulance-
verpleeg-
kundige
Jelmer van
der Burg
denkt nog
vaak terug
aan zijn
bijzondere
werkdag.

FOTO
ROBERT
HOETINK

'Een gillende familie trok ons uit de auto'

'We werden uit de auto getrokken en letterlijk naar binnen geduwd', vertelt ambulanceverpleegkundige Jelmer van der Burg (43). „Familielieden waren aan het gillen, schreeuwen en schelden. Er was veel paniek en wij werden gedwongen om het huis binnen te gaan. Daar troffen we een patiënt die heel ernstig gewond was. Overal was bloed.”

Van der Burg denkt nog vaak aan de dag. „Als ik door die straat rijd, kijk ik altijd naar het huis. Ik weet nog precies welke kleur de tafel had en waar de bank stond”, vertelt de verpleegkundige. Al bijna zeven jaar werkt hij op de ambulance in Twente. In zijn werk maakt hij regelmatig heftige dingen mee: akelelge ongelukken, steekpartijen, mensen die ernstig gewond raken of doodgaan en omstanders die agressief doen.

„Het was een doodgewone avond. Mijn collega, de ambulancechauffeur, en ik werden opgeroepen via een directe melding. Je krijgt dan alleen een adres door en weet verder nog niet wat er aan de hand is.”

„Het adres was dicht bij onze post, dus we waren er heel snel. Vlak voordat we de straat inreden, zagen we op het scherm meer informatie binnenkomen: patiënt met ernstige snijwonden, veel paniek. Daardoor begonnen we te twijfelen. We wilden ondersteuning, want misschien liep er in huis wel iemand met een mes te zwaaien. Uit de melding konden we niet opmaken of het om een steekpartij ging, een ongeluk of iemand die zichzelf had verwond.”

Ze kregen geen kans hun opties te bespreken. „Gillende familieleden renden op ons af en trokken ons uit de auto.

Mijn collega werd letterlijk het huis ingeduwd.”

De vuistregel voor ambulancemedewerkers is: je eigen veiligheid gaat voor. „Maar dat was hier heel lastig.”

De hulpverleners drukten op hun noodknop, waardoor de politie werd gealarmeerd. Intussen stonden ze al bij de bloedende patiënt. „Ze had overal steekwonden en was er ernstig aan toe. Wij gingen meteen aan het werk, ondanks het geschreeuw en gedoe om ons heen. Je gaat in een soort overlevingsstand.”

Toen de politie ter plaatse was — „ze kwamen met een enorme hoeveelheid agenten” — kregen de agenten de omstanders snel onder controle en kon de ambulance met de gewonde naar het ziekenhuis.

„Na afloop dronken mijn collega en ik koffie op de post en moesten we echt even bijkomen van wat ons was overkomen. Ik zei: 'Dit had ook helemaal verkeerd kunnen aflopen.'”

Bang is de ambulanceverpleegkundige niet. „Ik ben wel veel meer op mijn hoede. Als ik het niet vertrouw, vraag ik van tevoren al om politie-ondersteuning. En die komen altijd meteen.”

Van der Burg kan begrip opbrengen voor de paniek van familieleden. „De patiënt had zichzelf verwond en lag in het bloed.”

Maar agressie tegen hulpverleners vindt hij moeilijk te accepteren. „Ik zeg dan vaak: 'Luister, ik heb ook een gezin en wil vanavond weer heel thuiskomen.'”

Klaartje Bax

Heb jij ook een dag op je werk meegemaakt die je nooit zal vergeten? Positief, of juist negatief? Mail je verhaal en telefoonnummer naar carriere@telegraaf.nl.

**DE ONVERGETELIJKE
WERKDAG**

Het laatste nieuws dat je verder brengt in je carrière.
Tips en ideeën? Mail naar carriere@dft.nl

Joost Spijker

Een ijskoffie meenemen naar een sollicitatiegesprek: onschuldig of onverstandig?

FOTO GETTY IMAGES

'Je kunt toch wel een uurtje zonder?'

Discussie na meenemen ijskoffie naar sollicitatie

door **Joost Spijker**

AMSTERDAM Kun je als kandidaat ijskoffie meenemen naar een sollicitatiegesprek of vergooi je dan je kansen? Die vraag zorgde deze week voor de nodige discussie op sociale media. Het zegt veel over hoe de regels voor solliciteren verschuiven, zeggen loopbaanexperts.

Doe het vooral niet. Zo luidde de waarschuwing van een Amerikaanse recruiter in een TikTok-video die ruim een half miljoen keer werd bekeken. Ze ziet geregeld jonge sollicitanten met een ijskoffie bij een gesprek verschijnen. Dat oogt nonchalant en kan de indruk wekken dat het gesprek maar een tussendoortje is.

Het leverde haar kritiek op. Wat zegt zo'n koffie over iemands kwaliteiten, vroegen reageerders zich af. „Het heeft niks te maken met iemands werkethiek,

ervaring of intelligentie”, schreef een van hen. De Amerikaanse loopbaanexpert Phoebe Gavin zei tegen CNBC dat de discussie zelfs „alles blootlegt wat er mis is met het huidige aannameproces.” Werkgevers kunnen kandidaten volgens haar afrekenen op iets triviaals als een drankje.

Bijval

Maar er is ook bijval. De twee Nederlandse experts die deze krant sprak, raden de ijskoffie af. „Natuurlijk zegt zo'n drankje niets over iemands kwaliteiten”, zegt recruitmentstrateg Alexandra Davoli van AD Worksolution. „Net zomin als een boterham, een blikje energydrink of een bak nasi. Maar dat betekent niet dat je het allemaal maar moet meenemen. Je kunt toch wel een uur zonder? Drink hem gewoon van tevoren op. Zo'n eerste indruk blijft toch kleven.”

Sollicitatie- en loopbaanexpert Wendy Goudzwaard sluit zich daarbij aan. Ze vergelijkt het met je jas aanhouden of kauwgom kauwen. „Als kandidaat heb je één doel: onderzoeken of de baan en organisatie bij je passen en zorgen dat ze jou als serieuze kandidaat zien. Waarom zou je iets doen dat in je nadeel werkt?”

Volgens haar zegt het voorval ook iets over de verhoudingen op de arbeidsmarkt. „Dertig jaar geleden trok een kandidaat zijn netje pak aan, gaf wenselijke antwoorden en hoopte vooral dat hij werd aangenomen. Je liet je oren meer hangen naar de werkgever.”

Dat moet volgens Goudzwaard anders. Zij ziet solliciteren liever als „zakelijke verkering”: niet alleen in de smaak proberen te vallen, maar ook onderzoeken of je bij elkaar past. Als grondlegger van Omgekeerd Solliciteren leert ze kandidaten daarom om eerst te onderzoeken wat zij willen.

„Bel voordat je solliciteert. Stel vragen. Wat speelt er echt binnen zo'n organisatie? Wat moet ik meebrengen om hier succesvol te zijn?”

Dat levert volgens haar betere matches op. „In mijn

praktijk spreek ik mensen bij wie het dagelijkse werk behoorlijk afwijkt van wat ze op basis van de vacature verwachtten. Dat kost tijd en energie.” En word je afgewezen vanwege die ijskoffie? „Hoe een werkgever daarmee omgaat, geeft jou ook informatie over de cultuur en of jij daar wilt werken.”

Volgens Davoli bestaan er misverstanden over die machtsverschuiving. „Er wordt hard geroepen dat de arbeidsmarkt krap is. Maar dat geldt echt niet voor alle sectoren.” Dat

legt volgens haar extra druk bij werkzoekenden. „Als je keer op keer wordt afgewezen en dat steeds leest, ga je aan jezelf twijfelen.”

Bovendien is de verhouding tussen werkgever en kandidaat niet volledig gelijkwaardig. „Kandidaat en werkgever zitten niet in dezelfde positie.

De werkgever heeft uiteindelijk de beslissingsmacht, terwijl er voor de kandidaat veel meer op het spel kan staan. Het gaat om inkomen, ontwikkeling, wensen en dromen.”

Kandidaten na een gesprek niets meer laten horen, vindt Davoli „zeker niet kunnen.” „Dan hebben we het óók over omgangsvormen, net als bij die ijskoffie. Daar is in recruitment nog een wereld te winnen.”

**Sollicitatie- en loopbaanexpert
Wendy Goudzwaard.**

EIGEN FOTO

